

изялъ всичко гледамъ Но не съмъ гладнъ,
жединъ съмъ.

— Не ти давамъ да піешъ тѣй разгорещена
както си ; почакай ще да имамы още нѣ-
коѣхъ ягодъ.

— Ягоды ли ? О, радость ! Отговори като на
пѣсень момата земѣте, господине, скоро е-
динъ голѣмъ листъ и елате подирѣ ми.

А когато азъ търсахъ на бързо нѣкой по-
голѣмъ смокыненъ листъ, г-жа Порое, като по-
намигна съ едно око и изгледваше съ другото
гордятъ походкѣ на любезнѣтъ си,

— Вижъ ъж, рече ми изска, братовчедѣ, не
е ли достойна да ни стане роднина ?

Между това г-жа Маргарита, като ся вжкнѣ
въ градинѣтъ и запѣвана отъ дължинѣтъ на дре-
хѣтъ си, поздравяваше съ радостенъ гласъ вся-
къ ягодъ що намѣряше. Азъ вървѣхъ до неѣ и
държахъ разгърнѣтъ единъ листъ отъ смокынѣхъ
на който тя туреше по нѣкоѣхъ ягодъ, като изя-
дѣше испомежду двѣ, три. И като набра доволно,
върнѣхмы ся подъ сводѣтъ на дръвата, тамъ тя
портси съ шекеръ останѣлытъ и си ги изѣде съ
голѣмъ охотъ.

— Колко мя расхладихъ ! каза, като отложи
шапкѣтъ си и ѣж запокыти на столѣтъ тамо, а че
ся по протегнѣ та ся облегна о прѣчкѣтъ на
стоборѣтъ. Но за да допълните, любезна госпо-
дже, възблагодареніето ми, искамъ да ми прика-